

LATVIJAS EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA
LIEPĀJAS DIECĒZE

Vēstījums 2022. gada Vasarsvētkos - Svēta Gara svētkos

Jēzus pēdējie vārdi pirms debesbraukšanas bija:

Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam. /Ap.d. 1:8/

Šos vārdus Jēzus teica apustuļiem, un Vasarsvētkos mēs dzirdam, kā šie vārdi desmitajā dienā sāka piepildīties - Svētajam Garam nākot pār apustuļiem. Viņi, kas līdz šim bija sapulcēti augšistabā un turējās kopā lūgšanās un apspriešanās, tagad atradās publiskā vietā svētkos un pēc Svētā Gara izliesanas drosmīgi liecināja un runāja.

Viena lieta, ko varam saskatīt saistībā ar Svētā Gara nākšanu ir spēks jeb drosme liecināt. Jēzus bija teicis *“Atcerieties Manus vārdus, ko Es jums sacīju: kalps nav lielāks par savu kungu. Ja viņi Mani vajājuši, viņi vajās arī jūs. Ja viņi Manus vārdus ir turējuši, viņi turēs arī jūsējos.” /Jņ. 15:20/*. Redzējuši, kas apvija Jēzus krustā sišanu - kā aģitatori dabūja pūli līdzī, nīrgāšanos u.t.t., cilvēciski varēja saprast, kāpēc mācekļi pulcējās aiz slēgtām durvīm. Tomēr, viņi piedzīvoja Kristus augšāmcēlšanos, kas nozīmēja, ka Jēzus bija uzvarējis nāvi un ir dzīvs. Nepietika tikai to zināt un piedzīvot, bija vajadzīgs arī spēks no Svētā Gara, lai par to liecinātu vidē, kurā nevarēja zināt, kā tas tiks uzņemts. Bija vienīgi apziņa, ka būs tādi, kas šai vēstij pretosies, un tādi, kas viņiem pievienosies.

Līdzīgi ir arī ar mums. Nepietiek, ka mēs paši esam piedzīvojuši, ka Jēzus ir dzīvs. Nepieciešams spēks un gudrība, lai liecinātu par Viņu un pildītu Baznīcas uzdevumu. Nepietiek, ka mēs paši esam piedzīvojuši, ka Baznīca nav mirusi vai savu laiku nokalpojusi, bet ir dzīva un spēcīga. Arī mums vajag spēku no augšienes, no Svētā Gara, lai drosmīgi, uzticīgi un neatlaidīgi liecinātu, un Svētā Gara apgaismību un vadību, lai saprastu - ko, kā un kad liecināt.

Līdzīgi kā kristības ir piemēroti veikt Lieldienu nakts dievkalpojumā, ļoti piemēroti ir tikt iesvētītam Vasarsvētkos. Kā kristība ir saistīta ar Lieldienu notikumu, Jēzus nāvi un augšāmcēlšanos, mēs varam arī redzēt, kā iesvētības ir saistītas ar Vasarsvētku notikumiem, ar Svēta Gara nākšanu pār apustuļiem. Svētais Gars nāca pār tiem, ko Viņš bija mācījis, kas bija piedzīvojuši Lieldienu notikumus un deva viņiem spēku un spēju liecināt.

Viens no iesvētības aspektiem ir apbruņot ar Svētā Gara dāvanām ticības cīņai un kalpošanai Baznīcas misijā. Jo vairāk mēs augam ticībā Kristum, jo labāk, bet tas arī nozīmē lielāku cīņu. Dievs neprasa, nedodot vajadzīgo. Garīgo cīņu mēs neizcīnām saviem spēkiem, bet ar Svētā Gara palīdzību.

Iesvētībās mēs kļūstam pilngadīgi Dieva bērni. No mums sagaida, lai mēs ne tikai rūpējamies par savu garīgo dzīvi, bet arī atbalstām citus.

Runājot par brāļiem un māsām Kristū, Jēzus ir mūsu brālis, jo Viņš ir patiess cilvēks. Viņš, būdams no mūžības Dieva Dēls, iemiesojās Jaunavas Marijas klēpī. Tas mums palīdz arī labāk saprast mātes Baznīcas lomu mūsu garīgajā dzīvē. Caur Baznīcas darbību - Dieva vārda sludināšanu un sakramentu pasniegšanu, Svētais Gars sniedz mums Jēzu Kristu. Baznīcas klēpī caur kristību mēs piedzimstam no augšienes, Jēzus tādējādi kļūst arī par mūsu brāli un mēs - par Dieva bērniem. Tāda ir mūsu garīgās ģimenes definīcija: Tēvs Debesīs, māte Baznīca, Dieva bērns, kuru vada Svētais Gars /Rom. 8:14/, brālis Kristus, kas ir mūsu Pestītājs un brāļi un māsas Kristū. It kā pašsaprotamas lietas mums, kristiešiem, tomēr svarīgi to definēt, lai neiekristu maldos. Ir mēģinājumi mainīt liturģiju, lai uzrunātu ne tikai Dievu Tēvu, bet arī dievu māti! Citi vispār nerunā par māti Baznīcu, it kā tā nebūtu vajadzīga, mēs tāpat esam kristieši. Jau 3. gadsimtā Sv. Kipriāns teica: "Dievs nevar būt par Tēvu nevienam, kam Baznīca nav par māti." Vēl nereti nākas dzirdēt apgalvojumus, ka mēs visi esam Dieva bērni, neskatoties uz to, vai par tādiem esam kļuvuši caur kristību vai nē. Ne jau mēs esam šīs definīcijas izgudrojuši, tās ir atklātas un piedzīvotas. Ne mēs esam Dievu definējuši par Tēvu, bet Dieva Dēls ir Viņu mums atklājis. Šo definīciju mēs mainīt nevaram, bet gan arvien vairāk tajā iedziļināties un piedzīvot tās realitāti.

Diemžēl varam vērot arī mēģinājumus mainīt sabiedrībā laicīgās jeb dabiskās ģimenes definīciju, ejot prom no Dieva radītās pasaules kārtības un Dieva vārda teiktā. No vienas puses man ir neērti svētku reizē runāt par tik konkrētu un ikdienišķu lietu kā savu pilsonisko tiesību izmantošana, parakstoties par ģimenes jēdziena nostiprināšanu LR Satversmē, tomēr, ja visi, kas ir iesvētīti, to jau būtu paveikuši kā pašsaprotamu, no Dieva baušļiem un Jēzus teiktā izrietošu lietu, man nevajadzētu par to runāt. No otras puses, tam, ko runājam svētkos, jāizpaužas arī ikdienā.

Tāpēc lieciniet par garīgo ģimeni tiem, kas vēl nav to atklājuši. Runājiet arī par dabiskas ģimenes svētību, parakstieties un aiciniet to darīt arī citus. Ar konfesiju vadītāju un pazīstamu cilvēku aicinājumu to darīt neizrādījās pietiekami. Nu lūdzu katru, kas dzird šo manu aicinājumu, parakstīties par ģimenes jēdziena nostiprināšanu Satversmē. Vēl jo vairāk, mudināt to darīt arī citus, lai viņi paši parakstās un arī aicina citus to darīt. Lai ne tikai svētku reizē dziedam "Dievs, svētī Latviju!", bet arī caur stiprām ģimenēm Latvija tiktu svētīta.

Vasarsvētku notikums risinājās 50 dienas pēc Lieldienām. Kad Svētais Gars nāca pār apustuļiem un deva viņiem drosmi runāt Svētā Gara spēkā, Dievs caur to pievienoja vienā dienā ap trīs tūkstoši dvēseļu. Ja jauniesvētītie un visi, kas līdz šim ir iesvētīti mūsu diecēzē un Latvijas evaņģēliski luteriskajā Baznīcā, saņemtu drosmi uzrunāt apkārtējos cilvēkus par Dieva ģimeni un dabisko ģimeni, Baznīcas locekļu skaitu pieaugtu un varbūt arī vienā dienā sasniegtu vairākus tūkstošus parakstītāju par ģimenes jēdziena nostiprināšanu LR Satversmē. Vairāk informācijas interneta vietnē: pargimeni.lv

Kāpēc to minu? Ir atlikušas nedaudz vairāk kā 50 dienas līdz parakstīšanās termiņa beigām. Lai sasniegtu nepieciešamo balsu skaitu, vajadzīgi ap 3000 parakstu katru dienu. Apņemieties kopā ar mani turpmākās 50 dienas ik dienu personiski uzrunāt kādus, lai parakstītos un viņi atkal tālāk aicinātu citus to darīt.

Tā es ne tikai gribu novēlēt jums svētīgus Svētā Gara svētkus, bet kopā ar jums apņemties ar Svētā Gara palīdzību darboties ikdienā, lai Dievs svētītu Latviju arī caur Baznīcā iesvētītiem cilvēkiem.

+Hanss Martins